

ADVENT 1. VASÁRNAPJA

Adventban visszaemlékezünk arra az időre, amikor az emberiség várta megígért Megváltót. Együttal az Ő születésének ünnepére és második eljövételére is készülünk. Az őskeresztények fohászával imádkozzuk: *Jöjj el, Uram Jézus!* (Jel 22, 20) Jöjj, és kegyelmeddel segíts és szentelj meg bennünket. Advent arra emlékeztet, hogy útban vagyunk az örök haza felé, Isten vár bennünket. Jézussal való találkozásra készülve reménykedünk abban, hogy nekünk is megadja az ő karácsonyi kegyelméit: a hitben, a reményben és a szeretetben való növekedést. Útiokmányunk a keresztlevél. Utunk Jézus Krisztus. Közlekedési szabályaink a tízparancsolat. Csomagjainkat egy életen át kell készítenünk: szeretet, szolgálat, irgalom, megbocsátás. S indulhatunk a nagy *kalandra*: Uram, tebenned remélek (24.zs. 21.)

Mindenható, örök Isten, önts híveid szívébe szent elhatározást, hogy jótettekkel siessünk a közelgő Krisztus elé, ő pedig egykor jobbjára állítson minket országában, és mindnyájan együtt örvendjünk a boldog örökkévalóságban. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A év Iz 2, 1-5/ Róm 13, 11-14 / Mt 24, 37- 44 // B év Iz 63, 16b-17. 19b: 64, 1.2b. 3-8/ 1Kor 1, 3-9/ Mk 13,33-37
C év Jer 33, 14-16 / 1 Tessz 3, 12- 4,2 / Lk 21, 25-28, 34 -36

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 1

1. Kialtsunk Krisztus hívei: -világ Szülője add kegyed, - mely érezzük, hogy közeleg, - s fogadd legszebb dicséretünk. **2.** Régi próféták jóslata, - beteljesült, mint mondatott, - midőn eljött megváltani- Teremtőnk egyszülött Fia. **3.** Érettünk mondott szent Ige,- hogy bűnünk terhét elvegye, - mulandó portestünkbe szállt, -s megölte trónján a halált. **4.** Időben anya szülte őt, - de Atya az idő előtt, - s bár benne két természet él, - egyetlen isteni személy. **5.** Ember lett, íme, Istenünk, - s mi benne újraszületünk, - az új kultusznak fényiből - új ember lesz a régiből. **6.** Születésnapján lelkesen - ujjongnak mind a nemzetek, - s a kegyelemben szülte nép - évente várja ünnepét. **7.** Jöttét a vágyak hirdetik, - melyekkel minden eltelik, - ily dicsőséges nagy napot- illik fogadni tisztessen! **8.** Hogy midőn újra érkezik, - s a földet félelmek verik, - legyen méltó várakozás - ez alázatos fogadás. **9.** (Mehajolva) Dicséret, áldás, tisztelet, - Atya és Fiú tenedek - s a Szentlélekkel is velük - dicsőség minden századon. Ámen

D.U. 3

- 1 A.** Hozzád emelem szómat, Istenem! Téged vár a lelkem, hogy oltalmat nyerjen:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!
- 1 B.** Harmatozzatok, égi magasok! Téged vár a lelkem, hogy oltalmat nyerjen:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!
- 2 A.** Mutasd meg magad, a te utadat, irgalmad bősége vigyen üdvösségre:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!
- 2 B.** Mert az emberek csak tévelyegnek ha te égi fényed nem vezérli őket:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!
- 3.** Áldás, dicséret s hála tenéked, mert fényes világunk s legfőbb boldogságunk te vagy, édes Üdvözítőnk!
- 4.** Ím az áldozat, melyet bemutat szolgád Fölségednek, Jöjj el és szenteld meg:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!
- 5.** Nyújtsd malasztodat, hogy az áldozat bánatot gerjessen bűnös szíveinkben:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!

- 3.** Föld virulj ki, völgyön-halmon viruló zöld hadd fakadjon;
Nyílj ki, földnek szép Virága: Dávid házának Királya!
4. Ó fényes Nap, ó szép Csillag, Téged vágyunk mi látni csak;
Kelj fel Napunk, fényességed izzó el a sötétséget!

D.U. 2

- 1.** Népek megváltó Istene - Szűztől születve megjelenj!
Csodálják minden századok: - Istenhez illő születés!
2. Nem férfiúnak magja ez, - de titkon- való ihletés,
test lesz az örök szent Ige, - megvirágozik a szűzi méh.
3. Áldott gyümölcse megterem, - de szüzessége megmarad,
erény zászlói fénylenek, - Templom, hol Isten megjelent!
4. S a nászteremből ím kilép, - királyi házból Völegény,
mint Isten-Ember, égi Hős, - hogy útját futva járja be.
5. Megindul Atyja székitől, - s Atyjához ismét visszatér,
bejárva poklok mélyeit, - föl az isteni trónusig.
6. Ki az Atyával örök-egy, - a test páncélját fölveszi,
mi testünk gyöngeségeit - örök erővel hatva át.
7. (Mehajolva) Urunk dicséretünk tégedet, - aki a Szűznek fia vagy,
Atyádat és Szent Lelkedet - örökké, minden századon. Ámen.

D.U.14. Iz 45, 8

R.) Harmatozzatok, magasságos e-gek, s a felhők hozzák az I-ga-zat.

R.) RO-RA-TE COELI DE SU-PER, ET NU-BES PLUANT JUSTUM.

Ne haragudj ránk, Urunk, - és ne emlékezzél többé gonoszságunkra: -
íme, elhagyatottá lón a Szentek városa, pusztasággá Sion, -
és árván maradt Jeruzsálem, - a te szentségednek és dicsőségédnek lakóháza, -
ahol atyáink téged dicsőítettek. (Iz 64, 8-10 / Iz 56,7) **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 7

- 1.** Ébredj, ember, mély álmodból, - megszabadulsz rabságodból.
Közelít már üdvösséged, - eltörlik már minden vétked.
2. Elküldé az Úr angyalát, - hogy köszöntse Szűz Máriát,
kinek tiszta, szűz méhébe - alászállt az örök Ige.
3. A Szűzhöz így szól az angyal: - Üdvözlégy, teljes malaszttal!
A Szentlélek megárnnyékoz, - s áldott méhed gyümölcsöt hoz.
4. Fiad Jézus néven hívod, - ő váltja meg a világot,
melyet oly rég tart a sátán - fogságban a bűnnek láncán.

GYERTYAGYÚJTÁSKOR: D.U. 13 ECCE CARISSIMI - Processziós antifóna

Íme kedveseim, az ítéletnek ama nagy és rettenetes napja előttünk áll, elmúlnak a mi napjaink, és sebesen eljön a mi Urunknak gyönyörűséges adventje. Gyakori szózatával int immár minket és mondja: mielőtt bezáratik a paradicsomnak ajtaja, mindannyiótok sietve igyekezzék, hogy bemenvén abba mindörökké az Úrral uralkodjék.

Közösen: Készüljete föl tehát ti mindnyájan, hogy megláthassátok a hallhatatlan jegyest s tiétek legyen majd a mennyek országa.

Íme, a mi anyánk, Jeruzsálem, nagy megindultsággal kiált felénk és mondja: „Jöjjetek, jöjjetek drága gyermekeim, jöjjetek hozzám!” **Hogy megláthassátok...**

INTROITUS: D.U. 3b AD TE LEVAVI ANIMAM MEAM 24. zs. 1.3. 4.5.

A kegyelem, a Megváltó eljövetele Isten ingyenes ajándéka, melyet nem lehet kiérdemelni. Az ember nem válthatja meg önmagát. Fel kell tárunk Isten kegyelmének („Hozzád emelem az én lelkemet”) alázatosan, bizalommal kérni és várni őt („mert kik Téged várnak, meg nem szégyenülnek”), s alkudozás nélkül Istenre hagyni életünk vezetését („a te utaidat, Uram, mutasd meg nekem”).

Hoz-zád e-me-lem az én lel-ke-met U-ram, mert kik Téged vár-nak,

meg nem szégye-nül-nek. (4.t.) † *

A te utaidat, Uram, mutasd meg /nekem * és a te ösvényeidre taníts meg /engem!

Igazgass engem a te igazságodban és taníts /engem * mert te vagy Isten, én Üdvözítőm, és egész nap téged /várlak. **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 413

E: Kyrie eleison. Szentek fényessége, mennynek ékessége:

Uram irgalmazz minekünk.

E: Christe eleison. Istennek szent Fia, Mária magzatja:

Krisztus kegyelmezz minekünk.

E: Kyrie eleison. Jöjj el már, látogass minket, tisztíts meg bűntől lelkünket:

Uram irgalmazz minekünk.

GRADUALE: D.U. 3b / 1 UNIVERSI, QUI TE EXSPECTANT 24. zs. 3- 4

A világ szemében a mi várakozásunk vakmerő, bizonytalan, kockázatos. De mi tudjuk, hogy akik az Urat várják, meg nem szégyenülnek.

R.) Mindazok, kik téged várnak, * Meg nem szégyenülnek Uram.

V.) A te utaidat, Uram, mutasd meg nekem, *

és a te ösvényeidre taníts /meg engem! **Mindazok...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Isten házába indulunk, * örömtől dobban a szívünk. 121. zs 1.v.

B Téríts meg minket, Istenünk, * ragyogtasd ráncodot, és szabadok leszünk! 79.zs4.v.

C Hozzád emelem a lelkem, * én Uram, Istenem. 24. zs. 1.v

ALLELUJA: OSTENDE NOBIS 84. zs. 8. v.

Isten irgalmassága titkosan rejtőzik Isten lényének legmélyén. Mikor eljön az ő üdvössége, vagyis Krisztus, akkor feltárul, megmutatkozik ez az örök titok.

V.) Urunk, mutasd meg nekünk irgalmas szívedet, * és Üdvösségedet add meg nekünk!

SZEKVENCIA (Mellélve): D.U. 5 MITTIT AD VIRGINEM

OFFERTORIUM: G. H. 5 AD TE, DOMINE, LEVAVI 24.zs. 1-3. 5. 16. 20

Az elesett ember Istenhez emeli lelkét, tőle várja, hogy megszabadítsa az Ős-Ellenségtől.

Hozzád emelem, Uram, az én lelkemet,-

én Istenem, tebenned bízom, pirulnom ne kelljen, +

és ne nevéssenek rajtam az én ellenségeim, -

R.) mert akik /téged várnak, * meg nem szé/gyenülnek.

V.1) Igazgass engem a te igazságodban, és ta/níts engem, †
mert te vagy, Isten, én Üdvözítőm, - és egész nap té/ged várlak. **R.)**

V.2) Tekints reám, és könyörülj rajtam, Uram, + őrizd meg lelkemet, és ments /ki engem, † ne szégyenkezzem, hiszen ben/ned bíztam! **R.)**

COMMUNIO: D.U. 3b / 3 DOMINUS DABIT 84.zs.13. / 84.zs.

Az Úr adja a kegyelmi indítást, a föld válaszol rá természéssel. A kegyelem az égből jövő második isteni Személy, a föld Mária, kiben megterem a gyümölcs, az Istenember. Krisztus az Isten ajándéka, de egyben az emberiség egyetlen méltó gyümölcse is. A szentáldozásban az Úr megadja kegyelmét, mi legyünk a jó föld, mely jó gyümölcsöt terem. A megváltás ajándékát éneklő antifóna, gyümölcsöt pedig a zsoltár.

Az Úr megadja kegyelmét, és földünk megtermi gyümölcsét.

(3.t.) † *

Megáldottad, a te földedet, Uram, * jóra fordítottad Jákobnak /fogságát.

Megbocsátottad a te néped gonosz voltát, * befödted minden bűnüket. **Ant.**

Téríts meg minket, szabadító Istenünk, * és fordítsd el haragodat /rólunk.

A te irgalmasságodat, Uram, mutasd meg nekünk, * és Üdvösségedet add meg /nekünk! **Ant.**

Hallgatom, mit szól hozzám az Úristen, * mert békességet szól az ő /népének. Bizony, közel az istenfélőkhöz az üdvösség, * hogy dicsőség lakozzék a m /földünkön. **Ant.**

Az irgalmasság és a hűség megtalálják egymást, * az igazság és a békesség megcsókolják /egymást. Felnövekszik a hűség a földből, * és alátékint az igazság a /mennyből. **Ant.**

D.U. 6

1. Ó, jöjj, ó jöjj, Üdvözítő! Beteljesült már az idő.

Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva Rád.

2. Megnyílt az ég harmatozva, Megváltónkat hogy lehozza;

Ég felhői, nyíljatok szét, hozva Jákob fejedelmét.